

D E

ACTIONVM HVMANARVM MORALITATE ET INDIFFE- RENTIA

§. I.

Etiamsi jus aliquod esse, quod nos ad be-
ne agendum propellat & à malis actionibus
prohibeat, omnes omnino gentes, quæ qui-
dem horridos nimis mores respuunt, unanimis
affirmant suffragiis; Non minus tamen sti-
muli, qui quoties aliquid pravi designamus
intus in animo nos urgent, id ipsum magis arguunt. Quotus-
quisque enim hominum tam efferi pectoris est, quem post ma-
le facta poenæ promeritæ horror non percutiat? Indidit nem-
pe Supremus rerum Opifex humano generi non solum illam
rationis vim, quâ bonum à malo dignoscere, & illud, utpote na-
turæ suæ apprimè conveniens, appetere; hoc autem, ut eidem
maximè adversum, averfari potest: sed & id ipsum singulari
præcepto, ab ipsa nativitate humano pectore quasi inscripto,
quod propterea neminem planè fugere potest, perhibuit. *Etsi*
enim, verba sunt Guilielmi Groti, de Principiis Juris Naturalis
cap. III. §. II. lumen intellectus homini agnatum satis doceat, omne
bonum esse laudabile, omne verò malum vituperandum; Placuisse
namque Naturæ Auctori huic naturali notitie etiam vinculum legis

A 3

addere;